

שם הארכיון: 1415

מספר תיק: 1415

1415
186

טריפולי, 20 אדר חש"ט
21.3.49

לחבר ישראל גורליק משה-נחום, שלום רב

חברי היקר

מאזרי מכחבי האחרון, זה כשנה שהשבט לי עליו עלי ירי
יוסף גריטע לא כתבתי לך שום דבר, ואני דורש ממך סליחה על זה.
הסלח לי שאני לא כתבתי לך רק בכדי להלונן או כדי לרתוש ממך איזה
דבר אבל אני שם לנגד עיני לא רק חכר נאמן אלא אב ולאב אפשר להחזעגע
והדרוש, וגם אם טעיתי ולא כתבתי לך, הסלח לי כאב.

ראשית כל אני מודיעך שעבודתך בטריפולי עשה פירות וגם
אם אחריך, אבל טוף טוף הצלחנו ומהחכרים אשר שמה יצאו ספינות המעפילים
הראשונים מטריפולי ומאות מאות נוער נוצלו מטריפולי בימים היוהר
אפליס. אותם החכרים הרפנו את הגב. ותודה לזה המסוריות של היהודים.
התגברה ביותר מאחרי המאורעות האחרונים מיוני 1948. - על כל זה בורא
ספר לך החבר יוסף גריטע הנמצא כעת בארץ.

מה שהביאני היום לכתוב לך הוא זה: - אחרי הכרח מדינת ישראל
מאנגליה, יציאת היהודים מטריפולי הותרה והיכף ומיד נשלח לטריפולי
של יח מהסוכנות ושמו יחיאל ברוך ובדבלי ומכשירך חגף בא לכיחו של
(ומרי) תיחי פצלין (תיחי היום הוא נמצא בדמא בנציג יהודי טריפולי)
ואחרי כן היכף ומיד החקשר עם יעקב פרגון, הקים כאן משרד של הסוכנות
היהודיים בטריפולי וכתובן שם את כל החברים של פרגון אבהם מרס
סטבירה, יוסף מימון, עמישוי, גריטע, יוסף טרוסי וכו'... ועמנו לא
בא כמעט כלל וכלל כאילו איננו. - הוא נשאר בטריפולי שלשה ימים וכאשר
ראינו שהוא חוזר ולא דרש אותנו לשום ברור אז הלכנו אליו ואמרנו לו
שלכל הפחות יודיע לנו אם אנו נמסור לו את הכסף הנמצא בידינו או לא,
או הוא השיב ואמר שהוא לא קבל שום ידיעה עלינו ולא מכיר אותנו.
האם זה נכון שאחרי עבודה של שנים, אחרי התמסרות שלמה לציונות, אחרי
הסכנות אשר נתנסנו בהם, אחרי אשר אבדנו ימינו, אחרי אשר הפסקתי
את עבודתי הפרטית בכדי להתעניין בעמי - היום של יח הסוכנות הבא בדרך
ליגאליה (רשפיה), שהביא בידו את כל שות האנשים אשר עבדו בציונות
לא הביא גם אותם השמות ש אלה אשר החקדשו למלא מוכן המלה, למען העם,
למען המולדה, בימים נוראים ובימים אפליים ובמקומם הביא אתם הפחדנים
אותם האנשים אשר הרמו ל"לחזק ויאטני" ול"כו תלה לחוריה" בכדי לשלות
מכאן ערבים לתלחם נגד אחינו בארץ? לאותם האנשים אשר בעת צרה לישראל
הם בורחים ופורשים עצמם מן הצבור ומציגים עצמם רק בעת שמהה? לאותם
האנשים אשר סגרו את כיתם כוללות ברזל וכאשר נהיו המאורעות כיוני
1948, במקום לבא בתוך העם ולעודד אותו סלפנו לכית הווליים לקרא
לאמבולנס כי כנית ישנו חולה אנוש, ישנו פר פרגון, שרצצה להחזיק בכית-
החוליים כדי שא יבואו הם וחלילה הערבים? לאותם האנשים בא של יח הסוכנות א
היהודית והפקיד בידם את משרד העליה ואח הכל?

ואחרי כן יש לי לספר לך עוד דבר: -

כאשר נסגרה פרשת העליה בו נמצאו תחת חסותנו מאורגנים
להעפלה כמאחים נוער וכאשר אני דאיתי שההעפלה נגמרה אז חשתי לאסוף
אותם וללכת ביחד, וגם אני אחס לארץ, ולקיים גרעין טריפולי, על כסים
טריפוליסטופוס (?) וכו'. או כאשר שמע האדון פרגון לא עשה אחרת כי אם
עורר את שאלת הרת עוד פעם וקרא לנו בשם חופשים והקים עלינו את כל העיר

./.

15
187

בזמן שאנחנו בהחלט לא עוררנו סאלת הדת כלל, אינני יכול לבאר לך
מה שקרה בעיר, יותח מאותם הימים אשר אתה היית כאן צאצא וכאשר
ראיתי סבך, אז דרשתי בדור על ידי בית הדין וכך היה, בית הדין
עד היום לא מצא שום דבר מהעלילה הזו ועוד הענין בחקירה אבל
בעוד זמן קצר תגמר ואז אני אדרוש העתקה מלאה מכל הישיבות של בית
דין - אחרי הדבר המכוער הזה מצד מרגון וחבריו מצד אחד, ומרובדכני
וחוסר הפרתו מצד שני או מאסתי בכל והתחרשתי על החלטתי לקיים
גרעין והחלטתי ללכת לחיות היים סרטיים לגמרי.

החבר מרמון אמר שאתה, איש שדה, יושבן, גרשוכי, לא היית
שליח המוסד כי אם שליח המפלגה החמשיית שלית הוצעה החמשיית, האנטי-
דאית וכו'. וגם מר צובדכני לא סכיר כך בשליח המוסד, אבל גם אם
אתה לא היית שליח המוסד אבל סוף סוף עשית פעולה ותודה למעולתך,
סטריפו לי יצאו הסמינות הראשונות של המעפילים ומאות גורר עלו וכלם
השתתפו במלחמת השחרור בארץ ומאם נמלו גם כן בקרב בנגב- ובכך חברי
היקר נא לברך את זה ולתת סכה אחת מעם ולתמיד לאותו נחש אשר כבד
גדל ויצא לאור בכוח עצום, נא לבוא לעזרתנו ולא להכניח אותנו בודדים
ועכשיו אני מספר לך קצת גם עלי ומסלה לי על זה אבל סוכה, מסלה לי
גם אם תארכתי במכתב אבל זה בא מרוב צרה ומתאכזר:

אני מודיעך שכל משפחתי היא בארץ, שני אחי מיום חם היילים
בנגב. השבוע אני קבלתי מכתב מאבי שאוסר לי שאם אני רוצה לכה בדין
שאביא בידי מכתב סכך-יהודה שאני עבדתי בעניני עליה וציונות וכו';
אצא האם זה מותר שאני אלך להתרשם ליעקב מרגון באזור גשיא בן-יהודה
ולדרוש ממנו את התאמתו שאני עבדתי וכו'?

ומי סכיר בעבודתנו? האם זה מותר שאנחנו אשר עבדנו במחלרת
עם בעליה ואם בהזנה היום נלך לדרוש מכתב וחתימה מאותו פחון,
מאותו תאיט? לא ידעתי, אינני סבין,

ובכך חברי מיקר נא לתת לי ע צה לסי לפנות בכך * לחסיג
פסג ני- אשר בה אני סחר יכול לדרוש בארץ ומר' לפחות דירה בשבילי?

אני עומד להתחמך ונחוצה לי כמובן דירה בארץ, אינני רוצה
להתרשם לאותו תאיט, למרגון, סיבוא לעזרתי. ולעזרתנו-נא להצדיקנו!

תודה וסליחה אם הפרעתי ושלום רב מחברך הנאמן, טקיים
עו הרגז האחרון את צואתך האחרונה בחצות הלילה, לסלק את המסלה.

שלום פבלון (מכתם)

האדרס לתשובת היא:

רד וואלק
יאאם. חלק
שר לאיסלית